

2. Калетнік Г. М. *Державне регулювання економіки : [навч. посіб].* / Г. М. Калетнік, А. Г. Мазур, О. Г. Кубай - К. : «Хай-Тек Пресс», 2011. – 428 с.
3. Марченко О. В. *Проблемні аспекти реалізації грошово-кредитної політики України / О. В. Марченко // Комунальне господарство міст : Економічні і соціальні аспекти удосконалення господарських механізмів.* – 2016. – № 115. – С. 67-73.

Грабовецька Мар'яна Ігорівна, *магістр 1 курсу,*
Фурса Тетяна Петрівна, *к.е.н., доцент,*
доцент кафедри обліку та фінансів,

ФІНАНСОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМТВА: ПРАГМАТИЗМ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ

З метою досягнення підприємствами та іншими суб'єктами господарювання конкурентоспроможності, необхідно вміло розвивати всі елементи потенціалу, а саме: технічні, структурно-функціональні, матеріальні, соціальні та трудові. Це змушує підвищувати увагу керівників всіх підприємницьких структур до найраціональнішого управління всіма технологічними й організаційними змінами, які відбуваються на підприємствах, а особливо до ефективного використання їхніх потенційних економічних можливостей.

У сучасних умовах, які характеризуються нестабільністю економіки, мінливістю кон'юнктури ринків, характерною особливістю формування фінансового потенціалу стає механізм адаптації планів підприємства до змін як зовнішніх так і внутрішніх умов. Від стану фінансового потенціалу залежить економічне і фінансове благополуччя не тільки самих господарюючих суб'єктів, але і держави і суспільства в цілому. Тому, важливим є ефективність управління фінансовим потенціалом підприємств, як фактора, який відображає наявність і ефективне використання власних фінансових ресурсів.

Термін «потенціал» у своєму етимологічному значенні походить від латинського слова «potentia» й означає «приховані можливості», які в господарській практиці завдяки праці можуть стати реальністю. У вітчизняній економічній літературі цей термін у широкому розумінні трактують як можливості, наявні сили, запаси, засоби, які можуть бути використані, або як рівень потужності у будь-якому відношенні, сукупність засобів, необхідних для чого-небудь [2]. Механізми та інструменти формування й використання фінансових активів підприємства в ринкових умовах значно змінюються. Початковими вимогами до організації фінансового управління стають економічна відповідальність та оперативна адаптивність до змін у зовнішньому оточенні, які стимулюють економічну зацікавленість суб'єктів господарювання до раціонального формування та ефективного використання власних фінансових ресурсів.

Практична реалізація цих вимог досягається шляхом розвитку фінансового потенціалу, який визначає фінансові можливості й конкурентоспроможність підприємств у динамічних ринкових умовах. Тому адекватна інтерпретація й ідентифікація фінансового потенціалу в умовах ринкової економіки набувають важливого значення як для наукових досліджень всіх інших аспектів його прояву, так і для розробки ефективних механізмів управління фінансовою діяльністю підприємств.

Оскільки, фінансовий потенціал відноситься до сфери економічної діяльності, метою відносин, які відображає дана категорія є формування, розподіл та перерозподіл,

використання, накопичення та примноження фінансових активів в процесі суспільного відтворення для забезпечення прискореного розвитку економічної системи. Фінансовий потенціал підприємства не формується спонтанно та хаотично.

Фінансовий потенціал підприємства та його рівень тісно пов'язаний з конкурентоспроможністю підприємства. Пояснюється це тим, що за умови наявності великого обсягу фінансових ресурсів, але за відсутності можливостей виробничого, організаційного, а також відсутності можливості ефективного використання всіх кадрових ресурсів, фінансовий потенціал не може бути ефективно реалізований, оскільки підприємство не в змозі використати наявні фінансові ресурси для досягнення конкретних цілей [3]. Варто взяти до уваги також і людський фактор, а саме підприємницькі здібності, оскільки саме даний фактор є рушійним елементом для ефективного формування і використання фінансового потенціалу. На мою думку, на будь-якому підприємстві необхідно свідомо оцінювати поточні та перспективні фінансові можливості й перетворювати вхідні ресурси в економічні та фінансові блага.

Безпосередньо формування фінансового потенціалу підприємства залежить від системи управління ним. Якщо дивитися з точки зору ефективності, то в такому випадку, при неефективному управлінні підприємством втрачаються також й елементи фінансового потенціалу, які у недалекому майбутньому могли б бути визначальними для розвитку організації. На мою думку, існує прямопропорційна залежність між прибутковістю діяльності підприємства і його фінансовим потенціалом.

Одним із основних факторів, який визначає успішність роботи підприємства у сучасних умовах ринку є – фінансовий потенціал. Чим він вищий, тим більш конкурентоспроможним та інвестиційно привабливим є підприємство. Саме для підприємства він є дуже важливим, оскільки, це обсяг всіх власних, позичених та залучених фінансових ресурсів підприємства, а необхідний обсяг фінансових ресурсів, їх ефективне використання визначають стійкий фінансовий стан: платоспроможність, фінансову стійкість, ліквідність. Тому, найважливішим завданням підприємств є пошук резервів збільшення власних фінансових ресурсів і найбільш ефективно їх використання з метою підвищення ефективності роботи підприємства загалом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бугай В. З. *Теоретичні основи формування потенціалу підприємства* / В. З. Бугай, А. В. Горбунова, Ю. В. Ключова // *Вісник запорізького національного університету*. – 2011. – № 1 (9). – С. 27-31.
2. Гнип Н. О. *Організаційно-економічні засади прогнозування фінансового потенціалу підприємств* / Н. О. Гнип // *Держава та регіони*. - 2010. - № 1.
3. Прохорова В. В. *Потенціал підприємства: формування і оцінка: Навчальний посібник* / В. В. Прохорова, В. І. Чобіток. - Х.: НТМТ 2013. - 212с.

Кенігсбергер Ян Романович, студент 4 курсу,
Ціжма Оксана Анатоліївна,
викладач кафедри обліку та фінансів,

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА НАПРЯМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ

На сучасному етапі розбудови нашої держави як демократичної, соціальної та правової держави з врахуванням змін, що відбулися останнім часом, розвиток місцевого самоврядування є одним з пріоритетних напрямів державної політики.